

Recensies

Dit is originele jazz mét kwaliteit

VPRO JAZZ LIVE BIMHUIS AMSTERDAM

JAZZ

VPRO JAZZ LIVE

Bimhuis, Amsterdam

JazzLive Weekend, t/m 12/3,
vprojazzlive.radio6.nl, bim-
huis.nl

De onbekende New Yorkse band Gato Loco zet elke zaal op zijn kop. Zij spelen nummers die uit elkaar spatten van enthousiasme.

Zomerfestivalprogrammeurs opgelet: onbekende New Yorkse band biedt zich aan. Zoekt u een act die elke zaal op zijn kop zet, uit elkaar spat van enthousiasme en klinkt als een orgastische vrijpartij tussen James Brown en Tito Puente? Schroom dan niet ons te benaderen. De naam: Gato Loco. Ze zien eruit als een zootje ongeregeld, de slotact van de openingsavond van het VPROJazzLive Weekend. Saxofonist en leider van de band Stefan Zeniuk, met heerlijk, snaterende Amerikaanse aankondiging, is gehesen in een veel te groot wit colbert en dito hoed. De vieze, zwartglimmende blouse en de smoezelig lange haren van de tubaspeeler passen perfect bij het strakke hoofdhoedje van de percussionist, die net zijn batmanmasker heeft afgezet.

Gato Loco mixt mambo, salsa en klezmer met funk, rock en freejazz. Deze zotte genrepotpourri weten zij als eenheid op te hangen aan een onmetelijke energie. Belangrijk is het donkere, metalkleurige basgeluid, dat het stampende karakter bekrachtigt. Dit is een echte feestact, ook te zien aan de beweeglijkheid op het podium en vermakelijke theaterstukjes. De gitarist beweegt zijn fles witte wijn, na deze eerst

goed aan zijn mond te hebben gezet, over de snaren van zijn instrument. En Zeniuk springt als een opgefokte malloot van links naar rechts. Het overduidelijke plezier ziet er ongedwongen uit. Dat kan alleen dankzij de strak opgezette composities. Een wereldband, die, anders dan in het Bimhuis, een staand publiek verlangt en verdient.

De avond is eerder begonnen met het Jasper le Clercq Quartet, een fijn gezelschap dat zichzelf niet al te serieus neemt. Een glimlach is bij niemand te onderdrukken als de goed foute geluiden van toetsenist Dionys Breukers klinken of de bellen van drummer Dirk-Peter Kölsch rinkelen. Veel stijlcitaten vliegen je om de oren in een spontaan bandgeluid met vindingrijke vondsten. Het meest opzienbarend is het klankenspectrum van violist le Clercq dat het idioom van de elektrische gitaar verlegt naar zijn strijkinstrument. De opening is als Jimi Hendrix' Machine Gun (blues, gitaargejank, jachtige drums slag), maar met de ogen open is het toch echt een jazzkwartet.

Pianist Albert van Veenendaal, die met zijn geprepareerde vleugel het tweede deel van de avond verzorgt, vormt het ademhalingsmomentje. Dankzij wasknijpers, houtjes, pingpongballen en brushes op de snaren, ontstaan staccato percussieklanken. Van Veenendaal legt miniatuurpatroontjes neer en is op zoek naar subtiele verschuivingen. Het resultaat vindt zich in vaak sprookjesachtige klankvelden.

Een totaal uiteenlopend programma is hét kenmerk van het door Vera Vingerhoeds geprogrammeerde en gepresenteerde VPROJazzLive Weekend. Als het maar draait om originele en kwalitatief hoogstaande jazz. En dat lukt met verve.

Tim Sprangers

